

*Torino nevének jelentése eltűnt az időben...
Olyan sok legenda van erről a történelemben
és kultúrában gazdag városról.
Itt van egy, a jól ismert legendák közül*

*Valamikor régen egy hatalmas sárkány élt Taurasia környékén
(Taurasia Torinó ókori elnevezése volt).
A lakosok rettegtek tőle, mivel sokukat foglyul ejtette és megölte.
A farmerek megijedtek ettől a vadállattól és nem művelték tovább földjeiket.
Emiatt kevés volt az étel, a falu lakosai éhesek és szomjasak voltak, házaikban
kellett megbújniuk.
Kétségbeesésük napról napra nőtt.
Hogyan menthetnék meg falujukát? Ki lenne képes szembeszállni a vadállattal
egy véres küzdelemben?
A legenda szerint a nyilak és dárdák nem tudták átszúrni a borzasztó szörny
szarupáncélját.
Csak egy, a sárkány erejével megegyező, nem emberi lény tudná legyőzni.
A torinói emberek féltek ettől a rettenetes szörnytől és nem merték szembenézni
vele.
Milyen szörnyű!
Egy szép napon egy farmer, akinek volt egy tehéncsordája és egy erős bikája, úgy
döntött, cselhez folyamodik, hogy megoldja ezt a problémát.
Mit tett a farmer?
Istállóba zárta a teheneket és a bikának egy fadobozban furcsa vörös folyadékot
adott inni: bort.
A mohó bika, miután az utolsó cseppig megitta a „furcsa, habzó, piros vizet”,
dühös lett. Felemelte nedves orrát, agresszívan bögött, patájával a földet
kapálta.
Elkezdett körbe szaladgálni, ellenfelet keresve, akivel harcba szállhatna. A falu
üres volt, talán a környéken találhat ellenséget.*

A bika elszökött a faluból és találkozott a sárkánnyal. A szörny, amely mindenkit megrémített, az embereket és az állatokat is, a bikát nem. Sőt, ellenkezőleg: a sárkány vad szaga feltüzelte őt.

A bika mellkason szúrta a sárkányt hegyes szarvaival.

Egyáltalán nem félt, amikor a sárkány ellentámadást indított.

A küzdelem hősi csatává alakult, amely a dinoszauruszok harcára emlékeztetett. Amint a bika megérezte a sárkány vérének a szagát, fokozta a támadást. Mialatt a sárkány a bika húsát fejtette le, azt gondolta, hogy ez igazán bőséges étel.

A küzdelem hosszú volt, borzasztó... legendás.

A nap eltűnt a látóhatár alatt, a magas és fehér hegycsúcsok mögött.

A farmerek elmentek, hogy megnézzék mi történt, és amikor odaértek, a két ellenfél élettelenül feküdt a földön.

A bika megmentette a lakosokat a szörnyű pusztítótól, de saját életével fizetett a győzelemért.

Taurasia lakói, a torinóiak kitüntették "megmentőjüket". Hálából, és hogy ne felejtsek el ezt az eseményt, úgy döntöttek, hogy a falujuk jelképe a hősi bika képe legyen.

Ezért került Torinó címerére a hátsó lábain álló bika.

